



JOY

3/2016



Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo



- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 Pirjo Mattila in memoriam
- 5 Toimitukselta
- 5 Kesällä jumpattiin kartanon nurmikolla
- 6 Kaupunki tarjoaa viisi tonttia Jupperista omakotirakentamiseen
- 7 Marketanpuistosta saa hulevesitietoa
- 8 Tammenterhon piha kunnostettiin talkoilla
- 10 Tässä tulee Bajamaja
- 11 Louhosretki oli yleisömenestys
- 13 Matti Ijäksen elokuvaa kuvattiin Jupperissa
- 15 Hienot henkilökuvat puhuttelevat Ijästä
- 16 Kirjailijavieraita Laaksolahden kirjastossa
- 18 Ritva Oksanen hurmasi yleisön
- 18 Auroran elämä oli yhtä luopumista
- 19 Musiikin ihmeellinen voima
- 20 Senioreille maksuttomia liikuntapalveluita
- 21 Nuohoojan puheenvuoro
- 22 Haitalliset vieraslajit kuriin
- 24 Jupperin seisminen kuunteluasema siirretään
- 25 Kevätkokouksen pöytäkirja
- 26 Johtokunta
- 26 Naapurinurkka
- 27 Tapahtumakalenteri

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

JOY ilmestyy neljä kertaa
vuodessa ja jaetaan Espoon
Jupperin omakotialueelle. Lehteä
julkaistaan myös yhdistyksen
kotisivuilla: www.jupperi.fi.
Painos 1000 kpl. Painopaikka
Pekan Pikapaino Oy.
39. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Toimitus:

Päätoimittaja
Juha-Pekka Ripatti
[juha-pekka\(at\)jripatti.net](mailto:juha-pekka(at)jripatti.net)
0400 463 941

Toimitussihteeri
Minna Helkiö
[helkiominna\(at\)gmail.com](mailto:helkiominna(at)gmail.com)
040 824 4349

Taitto
Seija Kotipalo
[seija\(at\)kotipalo.fi](mailto:seija(at)kotipalo.fi)
040 504 5934

Muu toimitus:
Silve Sahlan
Lea Ala-Peijari
Eeva-Riitta Puomio
Anneli Liimatainen
Maija Karppinen
Kai Haapamäki
Matti Riitoja

Toimituksen sähköposti:
[toimitus\(at\)jupperi.fi](mailto:toimitus(at)jupperi.fi)

Liity jäseneksi

Liittymällä Jupperin Omakotiyhdistyksen jäseneksi voit osallistua yhdistyksen kokouksiin ja pääset mukaan yhdistyksen jäsenilleen järjestämi-
le retkille.

Varsinaiseksi jäseneksi voi hakea jupperilainen kiinteistönomistaja mak-
samalla liittymismaksun 30 € yhdistyksen tilille Nordea IBAN FI26 2213
1800 0179 79. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi,
osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoi-
te.

Johtokunta käsittelee jäsenhakemuksen seuraavassa kokouksessaan.
Vuositaita jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tarkista jäsenkategoriat www.jupperi.fi

Seuraava lehti 4/2016
ilmestyy su 6.11.2016
Aineisto lehteen
toimitus@jupperi.fi
viimeistään 7. lokakuuta.

Kannen kuva:
"Lentoonlähtö",
Pekka Puomio.



Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta



Suomessa on oma lainsäädäntö (vieraslajilaki ja -asetus) sekä kansallinen vieraslajiluettelo torjumaan vieraslajeja, jotka kilpailevat alkuperäisen eläin- ja kasvilajiston kanssa aiheuttaen jopa paikallisia alkuperäislajien häviämisiä tai aiheuttavat muutoin selkeitä haittoja esimerkiksi ekosysteemeille. Ekologisten haittojen lisäksi haitallisista vieraslajeista voi aiheutua terveydellisiä, esteettisiä ja taloudellisia haittoja. Ne voivat haitata myös luonnon virkistyskäyttöä.

Euroopan unionin luettelo haitallisista vieraslajeista tuli voimaan 3.8.2016. Luettelossa on 37 lajia, joista 23 on eläinlajeja ja 14 on kasvilajeja. Näistä lajeista esiintyy Suomen luonnossa tälläkin hetkellä villasaksirapua (*Eriocheir sinensis*) lähinnä Itämeressä ja täplärapua (*Pasifastacus leniusculus*) järvissä sekä persianjättiputkea (*Heracleum persicum*), armenianjättiputkea (*Heracleum sosnowskyi*) ja keltamajavankaalia (*Lysichiton americanus*) maastoon levinneenä.

Lisäksi Suomessa saattaa esiintyä luettelossa mainittuja eläimiä lemmikkeinä, akvaarioissa tai eläintarhoissa, kuten pesukarhuja (*Procyon lotor*), siperianmaavoravia (*Tamias sibiricus*), iso-oravia (*Sciurus niger*), rämemajavia eli nutrioita (*Myocastor coypus*), punakorvakilpikonnia (*Trachemys scripta*) ja muutamia sammakkoeläimiä.

Luettelossa mainittujen eläinten ja kasvien maahantuonti, kasvattaminen, myynti ja muu hallussapito sekä ympäristöön päästäminen on kielletty. Tavoitteena on estää haitallisten lajien leviäminen EU-alueella. Haitallisia vieraslajeja ei saa tarkoituksellisesti kasvattaa kiinteistöllä. Haitallinen vieraslaji voi kuitenkin levitä kiinteistölle myös luonnostaan. Kasvien hävittäminen on silloinkin erittäin suositeltava ympäristöteko, vaikka laki ei siihen velvoitakaan kuin poikkeustilanteissa. Lisäksi on tärkeä varmistaa, ettei vieraslaji leviä omalta kiinteistöltä muualle esimerkiksi puutarhajätteen mukana.

Tähän asti lemmikkeinä olleet, luettelossa mainitut eläimet voidaan pitää niiden luonnolliseen kuolemaan saakka. Omistajien tulee kuitenkin estää eläinten lisääntyminen ja pääsy ympäristöön.

Joitakin vieraslajeja voidaan torjua myös syömällä kuten täplärapuja. Täplärapuja saa pyydystää ja syödä, mutta niitä ei saa tuoda elävinä Suomeen, eikä niitä saa viedä elävinä muihin EU-maihin. Myös täplärapujen siirtoistuttaminen vesistöstä toiseen on ehdottomasti kielletty.

Riistaviranomaisemme olivat kaukaa viisaita, kun he lisäsivät pesukarhun ja rämemajavan metsästettäviksi riistaeläimiksi muistaakseni vuoden 1993 metsästyslainsäädännön kokonaisuudistuksessa. Tuolloin oli jo tiedossa, että Saksassa palvelleiden amerikkalaisten sotilaiden lemmikeiksi tuodut ja palvelusajan jälkeen luontoon vapautetut pesukarhut olivat leviämässä kohti pohjoista. Lisääntyviä pesukarhuja on jo Tanskassa ja yksittäisiä eläimiä, mahdollisesti karanteita lemmikkejä, on löydetty Etelä-Ruotsista.

Lisätietoja löytyy sivustolta vieraslajit.fi sekä Eeva-Riitta Puomion artikkelista tästä lehdestä.

Pirjo Mattila in memoriam

Jupperin Omakotiyhdistyksen sukututkimuskerhon pitkäaikainen vetäjä Pirjo Mattila (s. 14.9.1942) menehtyi 1.6.2016 Jorvin sairaalassa leikkauksen jälkeisiin komplikaatioihin.

Pirjo Mattilan isovanhemmat Lindénit ostivat aikoinaan tontin Kaivoskuja 3:sta kesänviettopaikakseen. Tontti siirtyi ensin Pirjon äidille ja myöhemmin Pirjolle. Pirjo meni naimisiin Aaro Mattilan kanssa ja he rakensivat 1970-luvulla tontin nykyisen talon perheen vakituiseksi asunnoksi. Perheeseen syntyi myös poika Juha. Sekä puoliso Aaro että poika Juha olivat menehtyneet jo ennen Pirjon poismenoa.

Viime vuosina Pirjon terveys alkoi horjua ja hän vietti joitakin ajanjaksoja sairaalahoidossa. Alkuvuodesta 2016 hän sai paikan Espoon Hoivakoti Jänismäestä. Säännöllinen elämä ja hoito kohenisivat merkittävästi Pirjon terveydentilaa.

Pirjo Mattila oli vuosina 1985 – 1991 (7 v.) sekä vuodesta 1993 lähtien (23 v.) osallistunut jupperilaisen perinnetietouden keräämiseen sekä omakotiyhdistyksen sukututkimuskerhon vetämiseen. Hän oli näiden lisäksi toiminut Jupperin Omakotiyhdistys ry:n varatilintar-

kastajana 1997 – 2002, Perinnekeräystoimikunnan jäsenenä 1985 – 1989, Sukututkimuskerhon vetäjänä 1993 – 2015 sekä ollut omakotiyhdistyksen yhteyshenkilö Suomen Sukututkimusseuraan 2003 – 2012. Pirjo Mattila oli myös toimiskunnan jäsen, ja hänen työnsä osuus kirjassa ”Jupperi, furiiritilasta pientaloalueeksi” oli erittäin suuri. Kirja julkaistiin vuonna 1995. Pir-

jolle myönnettiin edellä mainituista ansioista Suomen Kotiseutuliiton kultainen ansiomerkki Jupperin Omakotiyhdistyksen 60-vuotisjuhlissa 12.9.2015.

Pirjo Mattila siunattiin haudan lepoon 23.6.2016 Espoon siunauskappelissa läheisten naapureiden ja sukututkimuskerhon jäsenten saatamana.

Juha-Pekka Ripatti



Kuva: Sam Weckman, Luomustudio

Puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti onnitteli Pirjo Mattilaa Suomen Kotiseutuliiton kultaisesta ansiomerkistä.

Stipendit Jupperin koulun kuudesluokkalaisille

Jupperin Omakotiyhdistys ry. myönsi 31.5.2016 30 euron stipendit seuraaville matemaattis-luon-

nontieteellisissä aineissa menestyneille Jupperin koulun oppilaille: Iris Kettunen (6 A), Vilja Pakari-

nen (6 B) ja Niko Putkonen (6 C). Stipendit luovutettiin koulun kevätjuhlassa.

Toimitus onnittelee!



JOY-lehden 2/2016-numero ilmestyi huhtikuussa. Toimituksen tekemän gallupin mukaan lehden kiinnostavin juttu oli Miro Ripatin Counter-Strike: Global Offensive –tietokonepelaamisesta kertova artikkeli. Toimitus kiittää Miroa kiinnostavasta jutusta ja toivottaa hyvää pelionnea.

Mikä on tämän lehden kiinnostavin juttu?

Lähetä vastauksesi osoitteeseen toimitus@jupperi.fi.

Kaikkien vastanneiden kesken arvomme kolme vapaa-lippua Luonnontieteelliseen museoon.

Ota valokuvia Jupperista ja osallistu vuoden 2017 seinäkalenterin tekoon

Vuosi 2017 on JOY-lehden 40. ilmestymisvuosi. Juhlavuoden kunniaksi jaamme Jupperi-aiheisen seinäkalenterin jokaiseen talouteen Jupperin alueella.

Otitko kivoja kesäkuvia? Onko pihallasi komea omenapuu? Nyt kaipaamme erityisesti kesä- ja syyskuvia Jupperista. Lähetä kuvasi toimitukselle osoitteeseen toimitus@jupperi.fi. Laita mukaan nimesi, kuvauspäivämäärä ja kuvan otsikko.



Kesällä jumpattiin kartanon nurmikolla

Kesätiistaisin kokoontui Jupperin kartanon nurmikolle innokas joukko jumppaajia liikkumaan kahva-kuulailun ja kehonpainoharjoittelun merkeissä. Ohjaajana toimi Riikka Sinkko, kuvassa vasemmalla

Ensi kesän jumpista tiedotetaan JOY-lehden kevään numerossa.



Harrastusten esittely 28.8.

Laaksolahden huvilayhdistys järjestää alueen harrastusmahdollisuuksien esittelyn Laaksolahden monitoimitalolla sunnuntaina 28.8.2016 klo 17-19.

Mukana ovat:

Happy-liikunta

Lions (LC Espoo/Laakson Liljat ja LC Espoo/ Pohjoinen)

Espoon Jäätaiturit ry

Karakallion Kuntoliikunta ry

EKS Ringette

LHY

Pitkäljärven VPK

PitVa Partio

ETS Tennis

ETS / LaSuPa Sulkapallo

MLL Perhekahvila ja muu toiminta

FC89 Jalkapallo

Estrada Tanssin- ja soitonopetus

Laaksolahden kirjaston ystävät ry

AvantoSaukot ry Avantouinti

Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Kaupunki tarjoaa viisi tonttia Jupperista omakotirakentamiseen



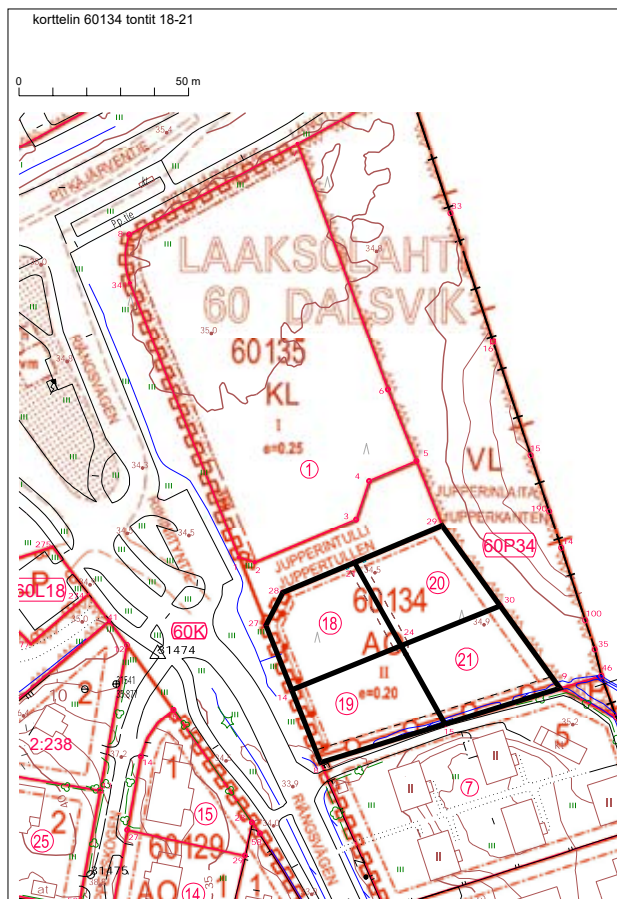
Espoon kaupunginhallituksen elinkeino- ja kilpailukykyjaosto päätti 6.6.2016 myydä tai vuokrata viisi tonttia Jupperista arvontaan perustuvalla hakumenettelyllä valittaville yksityishenkilöille tai heidän toimestaan perustettaville asunto-osakeyhtiöille. Tonttihaku alkaa 12. syyskuuta 2016.

Kaupunki myy tai vuokraa nämä viisi tonttia. Tonteista neljä sijaitsee toistensa naapureina Jupperintullissa ja viides Palomäessä (katso kartat). Kaikki luovutettaviksi esitetyt tontit sijaitsevat vahvistetulla asemakaava-alueella ja tontit on rekisteröity. Tonteille pääsee rakentamaan, kun ajoyhteys ja vesihuolto ovat valmiina. Kaupunkitekniikan keskuksen arvion mukaan ne valmistuvat Jupperi I:n tonteille vuoden 2016 loppuun mennessä.

Tontinhakijalla on mahdollisuus itse valita, haluaako hän ostaa tai vuokrata tontin. Vuokralaisella on oikeus vuokralauden kuluessa lunastaa tontti, jolloin myyntihinta päätetään erikseen. Kauppahinnat maksetaan kokonaan kauppakirjan allekirjoitustilaisuudessa siten, että ostajan suorittama 1 000 euron varausmaksu otetaan huomioon.

Vuosivuokra sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että perusvuosivuokra on mainittu vuokra ja perusindeksinä vuoden 2016 kesäkuun indeksiluku. Vuokraa tarkistetaan ensimmäisen kerran 1.1.2018. Vuokralaisen suorittama 1 000 euron varausmaksu hyvitetään ensin maksettavassa vuokrassa tai ensin maksettavissa vuokrissa. Tonttien vuokra-ajat päättyvät 31.12.2076.

Rakentamisvelvollisuusajaksi on kolme vuotta. Rakentamisvelvollisuuden määrä on 70 % tontin rakennusoikeuden määrästä. Rakentamisvelvollisuuden rikkomisesta peritään viivästysajalta sopimussakkoa, joka vuokratonteilla on kaksinkertainen vuosivuokra vuodessa ja myytävillä tonteilla 8 % kohteen kauppahinnasta vuodessa, kuitenkin enintään viideltä vuodelta.



Jupperintulli 1, 3, 5 ja 7

Mikäli tontinsaaja luovuttaa tontin tai asunto-osakeyhtiön osakkeet ennen rakentamisvelvollisuuden täyttämistä ilman kaupungin lupaa, hän sitoutuu maksamaan kaupungille korvauksen, jonka määrä vuokratonteilla on 25-kertaisen täysimääräisen vuosivuokran suuruinen ja myytävillä tonteilla kauppahinnan suuruinen.

Päätöksen täytäntöönpanoon liittyviä ehtoja

Tontinvalinnassa ovat etusijalla espoolaiset hakijat eli ne, joiden väestötietojärjestelmän mukainen koti-

Jupperissa myytävät tai vuorattavat tontit syksyn 2016 omakotitonttihaussa.

Kortteli	Osoite	Pinta-ala	Rakennusoikeus	Vuosivuokra	Hinta
60134/18	Jupperintulli 1	886 m ²	177 m ²	5.664 €	141.600 €
60134/19	Jupperintulli 3	900 m ²	180 m ²	5.760 €	144.000 €
60134/20	Jupperintulli 5	840 m ²	168 m ²	5.376 €	134.400 €
60134/21	Jupperintulli 7	920 m ²	184 m ²	5.888 €	147.200 €
60197/34	Alankotie 4	816 m ²	204 m ²	6.936 €	173.400 €

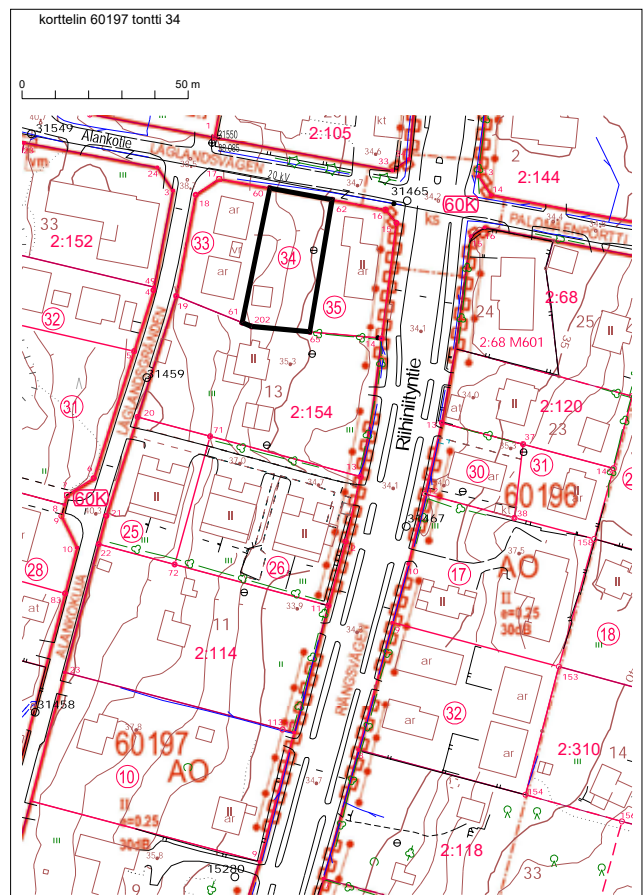
kunta on 1.1.2016 lähtien ollut Espoo. Tonttia ei luovuteta henkilölle, joka itse tai hänen avo-/aviopuolisonsa on aikaisemman tonttihaun kautta saanut tulevan tonttihaun alkamisajankohtaa edeltävän 15 vuoden aikana kaupungin tontin tai tonttiosuuden.

Tontteja varatessa tontinsaajat maksavat 1 000 euron varausmaksun, joka hyvitetään tontin vuokrassa/kauppahinnassa. Jos varaajat eivät allekirjoita luovutussopimuksia heille annetussa määräajassa, he menettävät maksut. Tontinsaajien on allekirjoitettava luovutuskirja kaupungin asettamassa määräajassa. Mikäli tontinvarauksia peruuntuu tai maanvuokrasopimuksia puretaan, tulevat vapautuneet tontit uudelleen haettavaksi seuraaviin tonttihakuihin.

Tässä yhteydessä kannattanee mainita, että Linnaisissa on käynnissä asemakaavan muutos (Aisaparintie), jossa noin 10 hehtaarin alue, niin kutsuttu ”Linnaisen metsä”, muutetaan pientaloalueeksi. Uusien omakotitonttien määrä vaihtelee eri arvioissa 80 ja 100 välillä.

Juha-Pekka Ripatti

Lisätietoa tonttihausta:
www.espoo.fi/omakotitontit



Alankotie 4

Mikä nimeksi kiertoliittymälle?

Jupperissa sijaitsevalla kiertoliittymällä ei ole omaa erisnimeä. Mikä olisi sinun mielestäsi sopiva erisnimi? Lähetä ehdotuksesi 30.9. mennessä osoitteeseen toimittus@jupperi.fi

Omakotiyhdistyksen johtokunta käsittelee saapuneet nimiehdotukset lokakuun kokouksessaan ja tekee mahdollisesti niiden pohjalta ehdotuksen Espoon kaupungille kiertoliittymän erisnimeksi.

Marketanpuistosta saa hulevesitietoa

Jokaisen kotipuutarhurin unelmapaikka Marketanpuisto sijaitsee mukavasti Jupperin lähellä Järvenperässä. Matka pyörällä tai bussilakaan ei ole pitkä. Jatkuvasti avoinna olevan ja ilmaisen puutarhanäyttelyn yhteyteen avattiin keväällä pieni hulevesinäyttely. Se jakaa tietoa ja ohjeita kiinteistöille ja pihanrakentajille sade- ja sulamisvesien hallinnasta. Vanhaan lampolaan rakennetussa hulevesinäyttelyssä esitellään ratkaisuja

hulevesien hallinnan materiaaleista ja kaupallisista tuotteista hulevesien käsittelyyn.

Ilmastonmuutoksen tiedetään lisäävän rankkasateita ja sen myötä tulvimista. Kaupunkirakenteen tiivistyessä vettä läpäisemättömiä pintoja, kuten asfalttia on yhä enemmän, ja yhä pienempi osuus pinnoista läpäisee tai imee vettä, jolloin vaarana ovat veden aiheut-

tamat vahingot kiinteistöille. Nykyisen lain mukaan jokaisen kiinteistön tulee huolehtia tontillaan syntyvien hulevesien hallinnasta, eikä hulevesiä saa enää johtaa kunnalliseen viemäriverkostoon. Tietoa hulevesien hallinnasta, kuten vaikka viherkaton rakentamisesta, siis tarvitaan.

Sirpa Hertell

Lisätietoa: www.marketanpuisto.fi/hulevesikeskus

Tammenterhon piha kunnostettiin talkoilla



Kottikärryjä alkoi ilmestyä Tammenterholle huhtikuuisena keskiviikkonaamuna kello yhdeksän jälkeen. Alkamassa olivat omakotiyhdistyksen talkoot, joiden tavoitteena oli kunnostaa Tammenterhon piha.

Työlistalla oli puuston ja pensaiston raivaamista, huonokuntoisten leikkivälineiden purkaminen ja multakuorman levittäminen. Kello 12 oli määrä saada paikalle kaisvinkone ja kaksikymmentä kuutiota multaa. Talkoisiin osallistuivat **Juha-Pekka Ripatti, Seija Kotipalo, Asko Mitrinen, Tapio Mäkelä, Matti Riitola, Hannu Sa-**

lonen, Juha Vepsäläinen, Erkki Vesala ja Martti Virtanen. Tapahumatoimikunnan rouvat muonittivat koko talkooporukan. Talkoot kestivät kahdeksan tuntia.

Kaikki pihalta raivatut "jätteet" lajiteltiin kasioihin, jotka kaupunki haki pois.

Talkoiden taustalla oli viime marraskuussa Tammenterhossa järjestetty tapaaminen piha-alueen kunnostamisesta. Siihen osallistuivat Jupperin Omakotiyhdistyksestä Juha-Pekka Ripatti ja **Lasse Gustafsson** sekä Espoon kaupungin vihertyöpäällikkö. Tapaamisen

aikana tehtiin maastokatselmus ja sovittiin muun muassa, että omenapuita, tuomia ja talon edustalla olevan ison tuijan saa kaataa.

Vihertyöpäällikkö suositteli yhdistystä purkamaan lasten riippukeinun ja keinuratsun, koska ne olivat huonokuntoisia. Oli puhetta, että kaupunki toimittaa mahdollisuuksien mukaan tilalle leikkipuistoista poistettuja, mutta kunnostettuja, vastaavia tai muita leikkivälineitä.

Tammenterho sijaitsee Espoon kaupungin vuokratontilla. Vastuu piha-alueen hoitamisesta on Jupperin Omakotiyhdistyksellä.

Minna Helkiö



Kuvat: Minna Helkiö



Kevään siivoustalkoot

Perinteisissä kevättalkoissa 11.5.2016 siistittiin tienvarret, ranta ja luontopolku. Tammenterhon ikkunat pestiin, pihaa haravoitiin ja lopuksi talkooporukka koontui grillailemaan ja juomaan virvokkeita Tammenterhon pihalle.



Kuvat: Juha-Pekka Ripatti



Muut kuvat: Minna Helkiö

Reipas siivouspartio lähdössä kunnostamaan luontopolkua Ritva Kallanrannan johdolla.

Luontopolun päälle kaatunut puu oli lasten mielestä hyvä levähdyspaikka.

Jupperin luontopolku on kiva tapa tutustua lähimetsään lasten kanssa. Kilometrin mittaisella polulla on kahdeksan luontoaiheista rastia sekä paljon kiviä, keppejä ja käpyjä tutkittavaksi. Polku alkaa Tammenterhon takaa (Tammipääntie 33). Katso kartta ja lisätietoa: www.jupperi.fi/Luontopolku

Tässä tulee Bajamaja



Tietokilpailukysymys. Mitä ovat Premium, Deluxe, Millenium, Gala, Quatro, Express, Freedom, Original?

Nettipalveluita? Autoja? Aikakauslehtiä? Suksia?

Väärin.

Ne ovat Bajamaja-malleja. Lassila & Tikanojan mallistossa on mistä valita.

Jupperin Omakotiyhdistys valitsi lukuisien vaihtoehtojen joukosta Bajamaja Originalin ja tilasi sellaisen kesäksi Jupperinrantaan. Se toimitettiin toukokuun puolivälissä uimarannan parkkipaikalle, josta yhdistyksen talkooväki kantoi sen alas rantaan ja asensi paikalleen pusikkoon pukukopin taakse.

Omakotiyhdistyksen tietojen mukaan rannan käyttäjät ovat olleet tyytyväisiä Bajamajaan. Ainoa miinus on, että paperi on useimmiten ollut loppu.

Tietokilpailukysymys numero 2. Mikä on Bajamajan kuljetusauton rekisterinumero? Vastaus löytyy kuvasta.

Minna Helkiö



Kuvat Kimi Forsberg ja Minna Helkiö

Louhosretki oli yleisömenestys



Jupperin Omakotiyhdistyksen toukokuinen louhosretki oli todellinen menestys. Geologi **Boris Saltikoffin** ja **Matti Riitojan** opastamalle retkelle osallistui aurinkoisena toukokuun iltana arviolta 80 henkilöä. Viiden kilometrin pituisen reitin varrella käveltiin katsomaan Jupperin, Hämeenkyllän ja Linnaisten vanhoja kaivoksia. Pitkäjärven VPK avusti kuljetuksessa huonojalkaisia. Monelle pitkäänkin

Jupperissa asuneelle paljastui vasta nyt, missä kaivokset tarkalleen ottaen sijaitsevat.

Vinkki! Jos haluat näyttää vieraillesi palan paikallishistoriaa, näyttävimmät kaivokset ovat suuri suokaivos Linnaisten puolella (allaolevassa kartassa nro 3) sekä Dalsvikin kalkkikivilouhos Nummijalla (nro 5), joka on kuin amfiteatteri keskellä metsää.



Louhoskierroksessa vieraillut kaivokset ja niiden todennäköiset nimet:

1) Uusi kaivos (rautakaivos, Hämeenkyllän pohjoiset kaivokset)

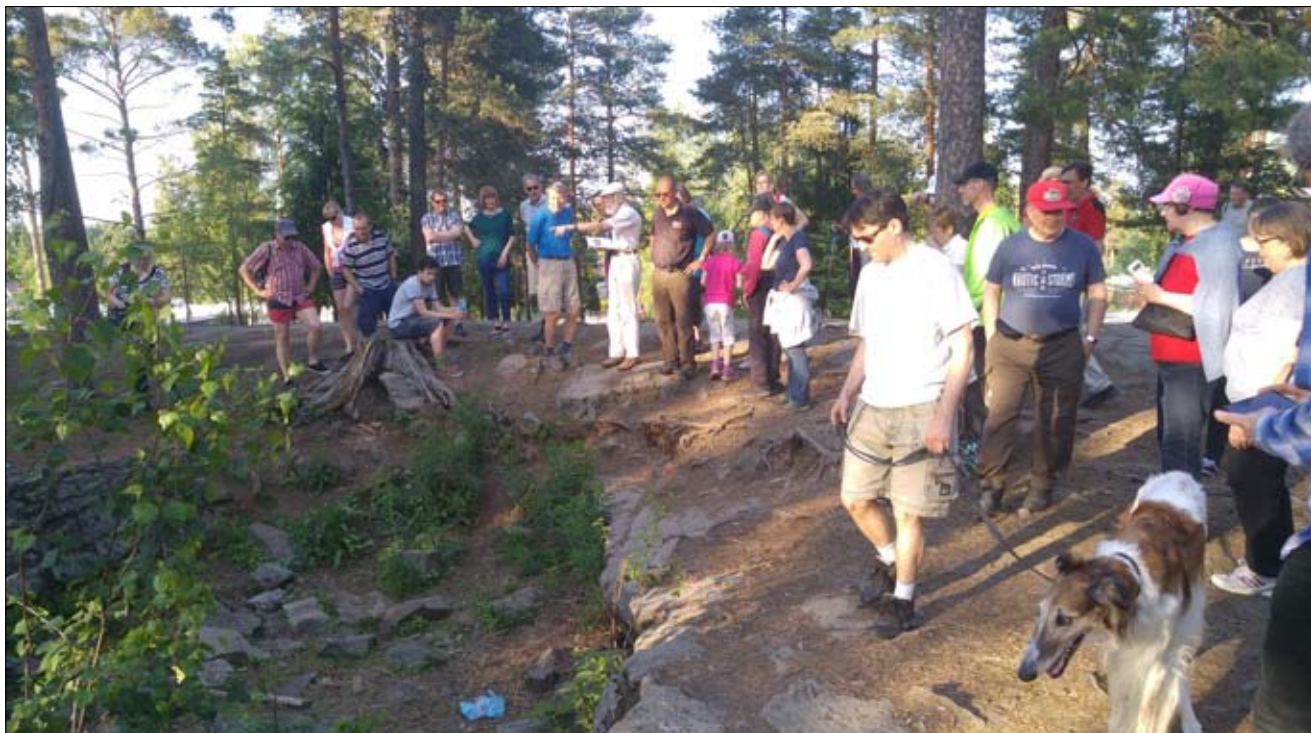
2) Lönnäsin kaivos (rautakaivos, Hämeenkyllän eteläiset kaivokset)

3) Suuri suokaivos (rautakaivos)

4) Veinin-Sveinsin rautakaivos

5) Dalsvikin kalkkikivilouhos





Veinin-Sveinsin rautakaivos Jupperin koulun urheilukentän vieressä.



Geologi Boris Saltikoff on ollut yhtenä tekijänä kirjassa "Helsingin seudun vanhat kaivokset ja louhokset".



Matti Riitoja kertoo taustatietoja kohteesta. Taustalla Pitkäjärven VPK:n pikkubussi.



Syksy 2016

Laaksoalahden kirjastossa

Tapahtumat

- Keskiviikko 28.9.2016 klo 17.30
Vuosien varrelta
Laaksoalahden kirjasto 25 vuotta
vieraina ministeri Raimo Sailas ja kulttuurijohtaja Susanna Tommila
- Keskiviikko 26.10.2016 klo 18.00
Sähköinen liikkuminen
Vesa Linja-aho: *Ostaisinko sähköauton?* ja Pasi Paajanen, POP Bikes Oy: *Sähköpyörät*
- Maanantai 28.11.2016 klo 18:00
Fantasiakirjallisuus
Raimo E. Tikkanen kertoo kirjastaan *Yshaloon*

Lukupiiri

- to 15.9.2016 klo 18.00 – Raija-Liisa Viirret: Toinen avain; kirjailija osallistuu keskusteluun
- ke 19.10.2016 klo 18.00 – Tommi Kinnunen: Lopotti
- ti 22.11.2016 klo 18.00 – Lars Sund: Colorado Avenue

Tervetuloa mukaan tilaisuuksiin ja toimintaan!

Laaksoalahden kirjaston ystävät ry
Laaksoalahden kirjasto

Matti Ijäksen elokuvaa kuvattiin Jupperissa

JOY pääsi jupperilaiseen kotiin seuraamaan Lähimmäisen rakkaus –elokuvan kuvauksia. ”Tarina pistää miettimään, mitä itse tekisit samassa tilanteessa”, sanoo ohjaaja Matti Ijäs.

Nelikymppinen nainen tulee töistä kotiin ja hakee postin. On toukokuinen maanantai, kello puoli viisi.

Aika tavallinen näky Jupperissa. Tai ainakin melkein.

Kun nainen kääntyy postilaatikon koltta kotiovelle, kuuluu ”Kiitos”. Ohjaaja **Matti Ijäs** nousee kameran takaa, miettii hetken ja sanoo: ”Voisit plarata ne postit hieman nopeammin”.

”Aloituspaikat”, huikkaa apulaisohjaaja. Hiljaisuus. Toinen otto.

Nainen avaa postilaatikon ja plaraa postit nopeammin.

Ijäs on tyytyväinen. ”Tämä kuva tässä.”.

Kuvausryhmä siirtyy takapihalle valmisteleman seuraavaa kohtaus- ta.

Käynnissä ovat *Lähimmäisen rakkaus* –nimisen tv-elokuvan kuvaukset. Olemme jupperilaisten **Liisa ja Markku Rantalaisen** kodissa. Se on lavastettu elokuvan pääosaa esittävän naisen ja tämän perheen kodiksi. Paikalla on kahdenkymmenen hengen kuvausryhmä. Pihalla ja tien varressa on parkissa Ylen tuotantorekkoja ja henkilöautoja. Kuvauskalustoa kannetaan paikasta toiseen.

Lähimmäisen rakkaus on osa kolmen elokuvan sarjaa nimeltä *Rakkaus ja laki*. Sarjan tuottaa Ylen Draamatuotanto ja se perustuu **Pärttyli Rinteen** käsikirjoitukseen. Muut osat ovat nimeltään *Seksuaalinen rakkaus* ja *Vanhempain rakkaus*. Sarjassa pohditaan rakkauden ja oikeuden keskinäistä suhdetta.

”Nämä ovat inhimillisiä pieniä tarinoita”, sanoo Matti Ijäs. ”Ihminen joutuu miettimään, mitä itse tekisi samassa tilanteessa.”

Meneillään on kuudes kuvauspäivä Rantalaisten luona. Kuvaukset alkoivat tammikuussa. Silloin kuvattiin talvikohtauksia. Pääsiäisen jälkeen tehtiin kevättä, ja tänään ovat vuorossa kesään sijoittuvat kohtaukset.

Pitkän kuvausjakson aikana kuvausryhmä on tullut tutuksi Rantalaisille.

”On ollut mielenkiintoista seurata, miten elokuvaa tehdään”, sanovat Liisa ja Markku. ”Kaikki ovat olleet hyvin keskittyneitä ja koko ajan tienneet, mitä seuraavaksi tehdään.”

Jos vastaan on tullut ongelma, ratkaisu on mietitty nopeasti. Esimerkiksi juuri ennen kevät kuvauksia iski takatalvi, ja lunta satoi niin, että piha oli kaikkea muuta kuin keväinen. Ongelma ratkaistiin kutsu- malla paikalle höyrynykehitin, joka sulatti lumen pois.

Miten Rantalaisten talo alun perin löytyi?

Elokuvan lavastaja oli sattumalta kulkenut talon ohi viime kesänä.



Kuvat: Markku Rantalainen ja Minna Helkiö

Hän oli ajatellut, että tämä talo sopisi kyseisen roolihenkilön kodiksi hyvin. Siitä kaikki alkoi. Hän tiedusteli Rantalaisten suhtautumista asiaan. Kun he näyttivät vihreää valoa, tulivat lavastaja, kuvaaja ja ohjaaja yhdessä katsomaan paikkoja tarkemmin.

”He tunsivat käsikirjoituksen tarkasti. He kulkivat ympäri taloamme ja miettivät, missä mikäkin kohtaus kuvattaisiin”, kertoo Markku.

Kuvausryhmä on nyt siirtynyt takapihalle. Valmistellaan kohtausta, jossa nainen tulee pihalle keskustelemaan miehensä kanssa. Ijäs pyytää pariskuntaa harjoittelemaan kohtauksen pari kertaa läpi. Hän ohjeistaa näyttelijöitä tunnereaktioiden osalta: Tämän voisit ottaa neutraalimmin. Ota tuohon selkeämpi taite.

Aletaan kuvata varsinaisia ottoja. Näyttelijät näyttelevät kohtauksen toistakymmentä kertaa putkeen. Aluksi otetaan laajaa kuvaa, jossa molemmat henkilöt näkyvät. Sitten kameran paikkaa vaihdetaan ja kohtaus kuvataan toisesta suunnasta. Sen jälkeen siirrytään tiiviimpään rajaukseen, ja lopuksi kuvataan kumpaakin näyttelijää läheltä erikseen.

Ulkona kun ollaan, on äänimiehellä paljon tarkkailtavaa. Pari ottoa joudutaan uusimaan sen takia, että ympäristöstä tulee kovia ääniä kesken oton. Välillä taas pitää odotella, että samanaikaiset lentokoneen, moottoripyörän ja ohikulkijoiden äänet loitontuvat.

”Ei puutu kuin järveltä Wickström”, huudahtaa Matti Ijäs. Markku Rantalainen rauhoittelee, että ei huolta.

Pitkäjärvellä ei ole moottoriveneitä.

Kun ohjaaja on tyytyväinen viimeiseenkin lähikuvaan, ollaan valmiita.

”Purku!”

Kalustoa aletaan purkaa ja kantaa takaisin rekkoihin.

Kuvattu materiaali päätyy seuraavaksi leikkauspöydälle, jossa elokuvan lopullinen leikkaus tehdään. Myös äänityöt ja musiikin tuottaminen ovat vielä edessä.

Pitkä kuvausruppeama Rantalaisten luona on päättynyt.

Matti Ijäs kiittelee Liisaa ja Markkua: ”Tämä on ollut kaunis ja mukava kuvauspaikka.”

Minna Helkiö

Lähimmäisen rakkaus –elokuva esitetään televisiossa tammikuussa 2017.



Hienot henkilökuvat puhuttelevat Ijästä

Matti Ijäs on ohjannut elokuvia 1970-luvulta lähtien. Aki Kaurismäki on luonnehtinut Ijäästä suomalaisimmaksi kaikista ohjaajista. Hänen elokuviensa huumoria on luonnehdittu totiseksi ja hiljaiseksi. Kysyimme Ijäkseltä elokuvan tekemisestä.

Minkälainen käsikirjoitus sinua puhuttelee eniten?

Olen henkilövetoinen ohjaaja. Mitä ristiriitaisempia ja rosoisempia henkilöt ovat, sitä enemmän ne kiinnostavat minua. Juonenkouke-

rot eivät ole minulle niin oleellisia kuin henkilöt.

Kun katsoja näkee elokuvasi, mikä on sinulle suurin palkinto?

Tunnereaktio. Oli se sitten huumoria tai draamaa tai ihan mikä hyvänsä tunne-elämys. Oleellista on, että elokuva pistää ajattelemaan muutaman ajatuksen, jää pikkaisen hiertämään tai herättää kysymyksiä.

Kuka on suosikkiohjaajasi?

Niitä on paljon. Esimerkiksi englantilainen **Mike Leigh** on hieno ohjaaja ja tekee hienoja henkilöitä. Hänen elokuvansa ovat ulkoisesti aika niukkoja ja tarinat aika yksinkertaisia, mutta hän kuvaa henki-

löitä monivivahteisesti ja syvästi. Englantilaisissa draamoissa ylipääntänsä on hienot henkilökuvat.

Mitä vinkkejä antaisit elokuvan tekemisestä innostuneille?

Usko omaan näkökenttääsi ja yritä tehdä elokuvia elämästä. Kaupan kassan jonossa voi olla enemmän elämää kuin valkokankaalla. Yritä löytää lähipiiristä ja omasta elämäkokemuksesta ne aiheet. Tarinan voi löytää nopeastikin, kun pitää silmiä auki. Helposti luullaan, että hyvät tarinat ovat isoja ja kaukana ja jotain merkittävämpää, mutta kyllä oma elämämpiiri, omat lähiomaiset, perhe, ystävät ja se maailma, jossa elää ovat oleellisia, koska niitä ei kukaan muu näe.

Minna Helkiö



Kuva: Minna Helkiö

Matti Ijäs kuvauspäivän jälkeen Jupperissa toukokuussa.

Kirjailijavieraita Laaksolahden kirjastossa

Ajan nopeus ja hitaus

Espoolainen kirjailija **Raija-Liisa Viirret** vieraili maaliskuussa Laaksolahden kirjastossa. Hän kertoi eloisesti kirjailijataustastaan ja esikoisromaanistaan *Toinen avain*.

Viirret kertoi opiskelleensa ensin teologiaa ja sitten Saksassa psykologiaa sekä suorittaneensa Suomesa kriittisen korkeakoulun kurssin, josta alkoi hänen polkunsa kirjailijaksi. Saksassa olonsa aikana hänelle tuli suomen kielen kaipuu, haave kirjoittaa suomen kielellä. Niinpä hän Suomeen palattuaan päätti toteuttaa haaveensa.

Ensimmäisen kirjan tie oli kuitenkin pitkä, 6-7 vuotta, osittain siksi, että hän halusi tarkasti pohtia kirjalle hyvää rakennetta. Romaanin rakenne on kuin rakennus, joka pysyy koossa elementtien avulla. Ollessaan kerran Temppeleaukion kirkossa ja katsoessaan kirkon spiraalikattoa kirjailija sai ahaa-elämyksen: spiraalinomaisesti kirjassa liu'utaan ajasta toiseen, nykyisyys, menneisyys, kertomuksia kertomuksen sisällä ilman loogista etenemistä. Tämä idea kantoi loppuun asti.

Romaani kertoo Laurasta, historian opettajasta, joka parantelee murtunutta jalkaansa kotona. Hän on hukannut avaimensa ja joutuu

turvautumaan sisarelleen Elinalle antamaansa vara-avaimeen. Espanjassa, Santiago de Compostelassa, Laura tapasi aikoinaan Joaquinin. Silloin hän ei tarvinnut vara-avainta. Nyt Joaquin on tulossa Suomeen ja sen myötä Lauran mieleen muistuvat Santiago de Compostelan aika, mutta myös lapsuus. Lapsuudesta Laura muistaa sairaalan valkoisen huoneen, jossa hoitajien korkokengät kopsuivat ja kaikki oli valkoista. Nämä elementit muodostavat romaanin kolme tasoa: *pieni yksiö* = huone, jonka ikkunasta Laura katselee ohikulkijoita ja raitiovaunuja, on nykyisyys ja sen liikkumattomuus. Toimettomuudessaan Lauralla on vapaus ajatella. *Santiago de Compostela*, tunnettu pyhiinvaellusreitistään, sisältää liikettä, kävelyä. *Lapsuusajassa*, valkoisessa huoneessa, astuu esiin menneisyys.

Raija-Liisa Viirret luki paljon katkelmia kirjastaan ja elävöitti kerrontaansa liikkumalla yleisön joukossa. Se tuntui luontevalta jatkeelta kirjan voimakkaisiin teemoihin: liikkumattomuus – liike, ajan nopeus ja hitaus.

Miksi sitten nämä kolme eri aikaa? Eletään nykyaikaa, mutta ajatukset harhailevat menneisyyteen ja tulevaisuuteen, assosiaatioiden kautta ajatukset liukuvat eri aikoihin. Kirjailija käsittelee vapautta ja sidonnaisuutta. Herääkin kysymys, onko sisar Elina kaikessa touhukuudessaan vapaampi kuin Laura, joka seisoo toimettomana ikkunan ääressä? Lauran poikaystävä Joaquin huokuu miehen yksinäisyyttä, joka on erilaista kuin naisen yksinäisyys, ikään kuin sankarillisempaa, sillä nainenhan voisi luoda uuden elämän seuraksi itselleen.



Kuvat: Anneli Liimatainen

Valkoisessa huoneessa on aikaa. Aika on aikuisen taso, huone lapsen taso: hoitajilla ei ollut kasvoja ol- lenkaan, maailma lakkasi olemasta, ”muutu hiljaa lakanaksi”.

Viirret kuvaa omaa kirjoitustyyliään minimalistiseksi. Lauseet ovat lyhyitä, eivät sisällä turhia rönsyjä. Hän toteaa, että jos asia on sanottu voimakkaasti, sitä ei ole tarvetta sanoa uudelleen.

Kirjailija oli levittänyt pöydälle värikkään liinan, jonka päällä oli eri kokoisia simpukan kuoria. Hän kertoi, että simpukka on Santiago de Compostelan vaelluksen symboli, jota pyhiinvaeltajat kantavat mukanaan. Simpukka toistuu myös esikoiskirjan kannessa, jossa sen kuva on kirjailijan toivomuksesta painettuna kauniiksi kohokuvioksi.

Kirjailijan vaikuttava esitys herätti yleisössä ajatuksia. Yleisön mielestä ensimmäinen kirja on ikkuna tai peili, josta on helpompi löytää kirjailijan sisin. Viirret korosti, että halusi saada kirjaan syvemmän sisällön, rakenne on hänelle tärkeä. Hän kertoi käyneensä Santiago de Compostelan kirkossa, joka on aivan huikea. Pyhiinvaellusreittiä hän ei ole tehnyt. Yleisön mukaan aikakäsitys on aina ollut ihmisten mielissä. Viirret huomautti, että kirjailijalla on helpompaa sikäli, että kirjassa aikaa voi muuttaa -



pidentää tai lyhentää. Yleisöstä todettiin, että psykologian opinnoista on varmasti ollut kirjoittamisessa hyötyä. Viirret kertoi psykologian gradunsa aiheena olleen aktiivisen ja passiivisen vapaa-ajan tutkimisen hyvinvoinnin näkökulmasta, ihmisten touhukkuus – hitaampi aika. Tuloksena oli, että passiivinen vapaa-aika vähentää aktiivisuutta, mutta vaikka aktiivinen vapaa-aika

ei, yllättävää kyllä, lisää aloitteellisuutta, hyvinvointia se sen sijaan lisää. Kysymykseen, kehittyvätkö ihmiset kertomuksen kuluessa, kirjailija vastasi myöntävästi. Romanissa pitää hänen mukaansa tapahtua kehitystä. Kertomuksessa on viisi henkilöä, mutta eniten kuvataan luonnollisesti päähenkilön, Lauran, kehitystä.

Raija-Liisa Viirret kertoi, että

toinen kirja on tulossa ja se syntyy todennäköisesti nopeammin kuin ensimmäinen. Se kertoo mahdollisesti Keski-Euroopan kulttuurista, Saksasta. Kirjailija haluaa kirjoittaa käsitellä ajattomia, ihmisyyttä koskevia teemoja. Ensimmäinen ja tärkein ajatus on ajan kokeminen.

Anneli Liimatainen

PS. Luin kirjan heti illan jälkeen. Suosittelen, se on hyvä.

Onnellisuus ja yhteisöllisyys

Emeritusprofessori **Markku Ojanen** tuli taas huhtikuussa odotettuna vieraana Laaksolahden kirjastoon kertomaan onnellisuudesta ja yhteisöllisyydestä. Hän vieraili myös syksyllä 2015, ja tilaisuus oli täynnä kuulijoita. Niin tälläkin kertaa.

Nyt meillä oli vähän erilainen tapahtuma. Tilaisuuden alussa saimme kuulla **Aila Mielikäisen** esittämää lausuntaa. Runot liittyivät onnellisuuteen. Sen jälkeen kuulumme kiehtovaa onnellisuuteen ja elämäniloon liittyvää musiikkia, jota esittivät **Raakel Suikkanen**, sello ja **Miia-Mari Turunen**, viulu.

Sitten oli Markku Ojasen vuoro kertoa omasta teemastaan Onnellisuus ja yhteisöllisyys.

Onnellisuus on viime aikoina ollut kovasti esillä. Siitä on paljon kirjoitettu ja ihmisillä on useinkin harhakäsityksiä onnellisuudesta. Nykysukupolvi odottaa saavansa kaiken nyt ja heti. Onko onnellisuus sitä, että saavuttaa päämääränsä työelämässä vai sitä että ansaitsee hyvin ja voi hankkia kaiken haaveilemansa: uusi omakotitalo, hieno auto jne. Jokaisella on oma käsitys onnellisuudesta. Mikä toiselle tuottaa onnea, toiselle ei.

Eri kansakunnat ovat eri määrin onnellisia. On tutkittu, että pohjoismaat ovat listassa kärkipäässä. Toisaalta on mielenkiintoista, että joissakin Afrikan köyhissä maissa väestö on erittäin onnellista.

Mitä se onnellisuus sitten on?

Vastaukseksi on saatu erilaisia versioita. Markku Ojanen totesi, että *onnellisuus on sitä, että ihmisellä on elämässä kokonaisuutena enemmän onnellisia hetkiä plussan puolella kuin miinuksen puolella*. Kun auttaa toista ihmistä, tulee siitä itsellekin hyvä mieli. Markku Ojanen totesi, että kiittollisuus myös liittyy vahvasti onnellisuuteen. Huolestuttavana hän piti sitä, että nykyään on niin paljon vihapuheita.

Ennen meillä Suomessa oli talokoohenkeä ja autettiin naapureita ja kanssaihmisiä. Oltiin huomaavaisia ja ystävällisiä. Yhteisöllisyyttä oli paljon. Mutta nykyään me elämme yksilökeskisessä kulttuurissa.

Joissakin urheilulajeissa, joukkuepeleissä yhteisöllisyys toimii hyvin, mutta yksityisyyden vaatimus usein korostuu eikä osata ottaa



huomioon toisia ihmisiä. Yksilöistä tulee kovin itsekkäitä.

Hauskana esimerkkinä Markku Ojanen kertoi, että nykyään on kohta sukupolvi armeijassa, jotka eivät voi nukkua samassa huoneessa. Kaikilla on kotona ollut oma huone ja oma yksityisyys.

Lea Ala-Peijari



Miia-Mari Turunen ja Raakel Suikkanen esiintymässä.

Kuvat: Esko Uotila

Ritva Oksanen hurmasi yleisön



Odotetusti Laaksolahden kappelin sali oli aivan täpötäynnä, kun **Ritva Oksanen** oli tulossa esiintymään 17.3.2016. Lisää tuoleja kannettiin niin paljon kuin saliin mahtui. Kuulijat odottivat taiteilijan saapumista ja sieltä hän melkein liitän tuli. Hän liikkui kevyesti kuin höyhen ja säteili koko olemuksellaan. Yleisön hän otti heti haltuun näyttelijän otteella ja rutiinilla. Ihmiset olivat haltioissaan.

Ritva Oksasta on nähty näyttämöllä, elokuvissa, filmeissä, televisiossa monessa erilaisessa roolissa. Hän sopii esiintymään maalaisemäntänä, kartanon rouvana, Niskavuoren emäntänä tai kabareelaulajana. Hän esitti meille otteita eri näytelmistä ja lauloi muun muassa tunnettuja **Marlene Dietrichin** esittämiä sodan aikaisia lauluja (esim. Lili Marlene). Aina esitysten vaihtuessa hän käväisi hakemassa rooliin kuuluvaa rekvisiittaa, huivin, hatun ja upean valkoisen turkin. Todella ihailtavaa on hänen muuntautumiskykynsä roolista toiseen. Ritva Oksanen tuntui todella nauttivan näyttelemisestä. Sen hän



Kuva: Jouni Liimatainen

itsekin sanoi ja oli tyytyväinen, että tätä työtä voi tehdä niin kauan kuin jaksaa iästä riippumatta.

Yleisö sai myös esittää Ritvalle kysymyksiä hänen elämän vaiheis-

taan ja urastaan.

Tilaisuuden loputtua Ritva myi uutta, hänestä kertovaa kirjaa *Näyttelijätär*.

Lea Ala-Peijari

Laulu ja laulun tarina on keskustelevala konserttisarja Laaksolahden kappelissa.

Lisätietoa: www.espoonseurakunnat.fi/web/tuomiokirkkoseurakunta/laulu-ja-laulun-tarina

Auroran elämä oli yhtä luopumista

Sunnuntaina 22. toukokuuta esitettiin **Sinikka Paavilaisen** ja **Marika Sampio-Utraisen** kirjoittama monologi ”*Aurora K – Rakkaudesta hyväntekeväisyyteen*” Laaksolahden monitoimitalolla. Sinikka Paavilainen näytteli Auroran äitiä Eva Stjernvaltia ja Marika Sampio-Utrainen Auroraa. Näytelmä toi hyvin esille sen, miten Aurorasta tuli hyväntekijä sekä sosiaali- ja diakoniatyön uranuurtaja Suomessa monien henkilökohtaisten

vastoinikäymisten ja menetysten seurauksena.

Monologi järjestettiin Laaksolahden huvilayhdistyksen, Jupperin Omakotiyhdistyksen, Veinin Omakotiyhdistyksen, Lähderanta Killan, Rastaalan omakotiyhdistyksen, Lippajärveläisten ja Viherlaaksolaisten yhteisvoimin. Näytelmää oli katsomassa 72 henkilöä. Tilaisuudesta kertynyt voitto lahjoitettiin kokonaisuudessaan Pitkäljärven VPK:lle.

Juha-Pekka Ripatti



Kuva: Tuula Helander

Musiikin ihmeellinen voima



Laaksolahden lauluryhmä tekee musiikkivierailuja lähialueen palvelu- ja hoivakoteihin. Kun tuttu kappale kajahtaa, monet yhtyvät lauluun.

"Oi muistatko vielä sen virren..."

"Minne käy tuulen ilmassa tie..."

Suuria kysymyksiä, joihin etsitään vastauksia laulujen säkeistöissä.

Laaksolahden lauluryhmä on viime toimintakauden aikana tehnyt lukuisia musiikkivierailuja alueen palvelu- ja hoivakoteihin. Sairaala-pastori **Terhi Muilu-Teinonen** ja Viherlaaksolahden seurakunta-alueen työntekijät ovat omilla hartausvuoroillaan kutsuneet lauluryhmää mukaan.

Kun olotilassa kajahtaa *Paimenpojan sunnuntai, Päivä vain ja hetki kerrallansa* tai vaikkapa *Maan korvessa kulkevi lapsosen tie*, on hämmäntävän ilahduttavaa huomata monien alkavan laulaa – silmät kiinni muistoissa viipyen.

Musiikin merkitys on ihmeellinen: onhan todistettu, kuinka musiikki vaikuttaa aivoissa juuri siihen systeemiin, joka säätelee ihmisen mielialoja ja tunnetiloja. Siksi musiikki voi tuoda esille hyviä muistoja lapsuudesta ja elämän varrelta, vaikka lähitapahtumat olisivat vaikeita tavoittaa. *Veteraanin iltahuudolla* on tietysti oma, syvä tunnelatauksensa ja siihen lauluun moni sota-ajan kokenut ja itsenäisyyttä arvostava haluaa yhtyä.

Laaksolahden lauluryhmä on toiminut kappelilla 30 vuoden ajan Kari Jutilan vetämänä. Palvelutalovierailut olemme kokeneet mie-

lekkäänä ja antoisana toimintana. Vastaanotto on ollut positiivista. Lauluvalikoima on pyritty koostamaan tutuista hengellisistä lauluista ja kansanlauluista, jotta yhtymäkohtia löytyisi.

Ihmisen fysiologia on "onneksi" rakentunut niin, että vaikka jonkun sairauden takia puhekyky on puutteellista, moni pystyy laulamaan muistisisällöistään tuttua laulua.

Musiikki virkistää – musiikki on terapiaa!

"Oi muistanhan vielä sen virren, jota äitini lauleli, kun pienoista helmahan unten hän helläsi tuuditteli."

Turvallinen sanoma palvelutalon asujalle ja vierailijalle.

"Vain käsi Herran tuulia vie, on johdossansa mertenkin aaltoin myrskytie."

*Lauluterveisin jupperilaiset
Kari ja Merja Jutila*



Laaksolahden lauluryhmä esiintyy Palvelukoti Sylvissä Viherlaaksossa. Kuvassa vasemmalta pastori Mari Mathlin, Kari Jutila, Hannu Niemelä, Merja Jutila, Marketta Kuopus ja Sirpa Kaajas.

Senioreille maksuttomia liikuntapalveluita



*Kun olet täyttänyt 68 vuotta, saat liikuntavirastosta kortin, jolla voit maksutta harrastaa erilaisia liikunta-
muotoja.*

Vaihtoehtoja on paljon:

- Vesijumpaa Espoon uimahalleissa ilman ilmoittautumista
- Vesijumpparyhmiä, joihin pitää ilmoittautua
- Seniorijumpaa
- Kiertoharjoittelua
- Senioripalloilua
- Sporttiklubi 68+
- Kuntosali 68+
- Seniorijumppa 68+

Näitä on Espoon kaupungin kuntosaleilla ja uimahalleissa sekä yksityisten omistamissa liikuntapaikoissa kuten Fressissä ja Fysioksessä (entinen Fysiosporttis). Kaikki 68+ merkillä varustetut kurssit ovat tämän ikäisille senioreille maksuttomia.

Kortin käytölle ei ole yläikärajaa.

Omatoimisesti voi kuntoilla eri puolilla Espoota muun muassa uimahalleilla ja kuntosalien vapaaharjoitteluvuoroilla.

Meitä jupperilaisia on osallistunut moniin tarjolla olleisiin liikuntamuotoihin.

Viherlaakson Fysiossa haastattelin eri ihmisiä ja kokemuksia kuntosaliryhmissä käyneistä. Kaikki haastateltavat olivat erittäin tyytyväisiä mahdollisuuteen käydä liikuntaryhmissä. He totesivat, että näin tulee mentyä kuntosalille, kun on tietty aika, jolloin menee ja on mukava tavata samoja ihmisiä.



Monia ystävyssuhteita on näissä puitteissa myös syntynyt. Varsinkin keväällä ryhmissä kuntosalilla on puheensorina valtava ja nauru raikuu. Joskus ohjaajan pitää vähän ”hillitä” tätä innokasta, iloista puheensorinaa, jotta saa äänensä kuuluviin. Monet kysyivät toisiltaan, tulethan taas ensi syksynä samaan ryhmään. Todettiin, että on surullista, että on kesä edessä ja niin pitkä tauko.

Fysioterapeutti **Sari Pouta** Viherlaakson Fysioksesta korosti, kuinka tärkeätä on senioreille pitää yllä ja myös parantaa kuntoa. Päämääränä on hyvä elämänlaatu, jotta voi jatkaa normaalia elämää myös iän kertyessä niin kuin ennenkin. Sari totesi, että joillakin senioreilla on todella hyvä kunto. Mutta toki ryhmissä on eri-ikäisiä ja eri kuntoisia senioreita. Liikuntaryhmiin tuleminen ja osallistuminen on myös sosiaalinen tapahtuma. Yhteisöllisyys korostuu. Siellä ”kuntosalikaverit” kyselevät, jos joku on ollut poissa pari kertaa, että missä olet oikein ollut.

Liikunnalla on iäkkäille huomattava merkitys

kunnon huononemisen ennaltaehkäisyssä. Tärkeää on tasapainon säilyminen ja lihasvoiman säilyttäminen erityisesti kuntoharjoittelulla sekä kaikenlainen toimintakyky, jotta pystytään asumaan kotona pitkään itsenäisesti hyvästä elämänlaadusta nauttien.

Tähän juuri tämänlaisella liikunnalla pyritään. Fysioterapeutti ohjaa näissä ryhmissä jokaista yksilöllisesti ottaen huomioon eri henkilöiden fyysiset ongelmat ja vaivat. Siinä mielessä tämä on hyvin haastavaa ohjaajalle. Mutta varmasti on myös palkitsevaa nähdä osallistujien iloiset ilmeet ja liikunnan nautinnon riemun.

Ennen kuntosalille siirtymistä, on ensin lämmittelyjakso voimistelusalissa ja samoin venyttelyjakso kuntosalijakson päättyessä. Musiikki soi taustalla mukavasti sekä voimistelusalissa että kuntosalilla.

Kysyin Sari Poudalta, minkä kuntoiset voivat osallistua kuntosaliryhmiin. Vastaus oli, että kaikki, jotka vain pääsevät portaat ylös, ovat tervetulleita.

Lea Ala-Peijari

Lisätietoa senioreiden maksuttomista liikuntapalveluista:
www.espoo.fi/fi-FI/Kulttuuri_ja_liikunta/Liikunta/Ohjattu_liikunta/Seniortit/68_Sporttikortti

Nuohoojan puheenvuoro



Jouni Räsänen on huolehtinut Jupperin savupiipuista ja tulisijojen kuntotarkastuksista jo kolmenkymmenen vuoden ajan. Aktiivikäytössä olevat hormit tulisi huollattaa kerran vuodessa.

Tänäkin vuonna ilmoitus nuohoojan kierroksesta kotikortteilesamme tuli ennakkoon ja nuohooja kävi kulmilla viikoilla 13 ja 14. Ilmoituksen ilmestymisen jälkeen ajanvarauksen voi tehdä heti ja nuohooja saapuu noin viikon kuluessa sen mukaan, miten sovitaan. Käteistä ei tarvita, koska lasku tu-

lee jälkikäteen postissa kotiin.

Palolaitos suosittelee, että tulisijat ja hormit, jotka ovat aktiivikäytössä, huolletaan kerran vuodessa. Vakuutusyhtiöt saattavat jättää huoltamattomien tulisijojen aiheuttamat vahingot korvaamatta, jos edellisestä nuohoojan käynnistä on kulunut enemmän kuin vuosi.

Nuohoojallamme on huoli. Alueemme asukkaista vain reilu puolet vastaa nuohoojan ilmoitukseen. Osa saattaa jättää tulisijat ja savupiiput huollattamatta ja toiset ottavat yhteyttä vasta kuukausien, joskus jopa puolen vuoden kuluttua. Silloin Räsänen on jo toisilla alueilla ja joutuu veloittamaan ylimääräiset matkakulut asiakkailta.

Jupperin alueella nuohooja poikkeaa aina keväisin. Katolle hän kiipeää! Enimmäkseen pientaloissa onkin turvalliset, hyvät tikkaat. Nuohooja Räsänen tosin toivoo, että muuhunkin kattoturvallisuuteen kiinnitettäisiin huomiota. Työ sujuu, kun asukkaat ovat valmistautuneet toimitukseen: huonekalut ja muut esineet on siirretty syrjään tulisijan välittömästä läheisyydestä ja takka on tyhjä niin palavista kuin palamattomistakin materiaaleista. Silloin homma toimii, kun nuohous on sovittu etukäteen, talon väki on paikalla ja kiinnostunut hormien ja tulisijojen kunnosta.

Keväällä taas tavataan, toivoo nuohooja Jouni Räsänen!

Maija Karppinen



Kuva: Nina Mönkkönen

Nuohooja Jouni Räsänen kiipeää katolle. Hänellä on selässään nuohousnaru, jossa on hormiharja ja punnus. Olennainen varuste on myös taskulamppu, jolla voi tutkia hormin kuntoa.

Haitalliset vieraslajit kuriin



Vieraslajit ovat ihmisen joko tahallisesti tai tahattomasti uusiin paikkoihin leviittämiä eläimiä ja kasveja. Osa vieraslajeista häviää luonnossa itsestään, mutta osa asettuu uusille alueille syrjäyttäen alkuperäistä kasvillisuutta. Jälkimmäisiä kutsutaan haitallisiksi vieraslajeiksi.

Suomessa on lähes 160 ongelmaa aiheuttavaa haitallista vieraslajia. Ne voivat uhata alkuperäisiä lajeja mm. kilpailemalla niiden kanssa elintilasta, saalistamalla tai leviättämällä tauteja ja loisia. Vieraslajit voivat olla uhka terveydelle.

Puutarhoissamme kasvaa paljon erilaisia koriste- ja hyötykasveja, joista jotkut ovat osoittautuneet haitallisiksi vieraslajeiksi. Luontoon joutuessaan ne voivat levitä voimakkaasti ja muuttaa kasvuolosuhteita niin, että alueen luontainen kasvillisuus kärsii. Haitallisia, eri-

tyisesti puutarhajätteiden mukana leviäviä vieraskasveja ovat muun muassa jättiputki, jättipalsami, pohjoisamerikkalaiset suurikasvuiset piiskut sekä jättitatar ja japanintatar. Myös erityisen haitalliseksi vieraslajiksi luokiteltu espanjansiruetana leviää helposti puutarhajätteen ja maa-aineksen mukana.

Haitallisten vieraslajien leviämisen puutarhoista luontoon on kiinteistönomistajan vastuulla. Puutarhakarkulaisten pysäyttämiseksi tulisi puutarhajäte käsitellä oikein. Monien puutarhan vieraskasvien siemenet ja hedelmät sekä varren ja juurten palat säilyvät puutarhajätteessä ja maassa ja voivat joutua luontoon niiden huolimattoman käsittelyn seurauksena. Puutarhan ulkopuolella vieraslajit muodostavat helposti uusia, nopeasti laajenevia vieraslajiesiintymiä.

Kompostointi ei aina tuhoa vieraskasvilajeja ja niiden siemeniä, joten niitä sisältävä puutarhajäte pitäisi mädättää suljetussa jätesäkinä ennen kompostointia tai sijoittamista sekajäteastiaan. Siemenistä lisääntyvät kasvit kannattaa kitkeä

ja kompostoida ennen siementen kypsymistä. Kasvullisesti lisääntyvillä lajeilla tulee välttää maanmuokkausta, koska se voi lisätä juurten ja varren palasten avulla tahtuvaa leviämistä. Suljettu komposti on avointa parempi. Suljettu kompostori estää myös eläimiä kuljettamasta kompostin sisältämiä kasvinosia.

Puutarhajätteitä ei ole hyvä jättää pihamaallekaan kasaan pitkäksi aikaa, sillä kasvit voivat juurtua ja siementää. Jäte on aina pyrittävä käsittelemään asianmukaisesti omalla tonttialueella. Mikäli käsittely omalla tontilla ei ole mahdollista, vieraslajia sisältävää puutarhajätettä voi viedä myös jätteenkeräysasemille.

Kotipuutarhoiden yleisimpiä haitallisia vieraslajeja ovat jättiputki, komealupiini, kurturuusu, jättipalsami ja espanjansiruetana.

Jättiputket leviävät helposti puutarhojen ulkopuolelle ja valtaavat monenlaisia elinympäristöjä. Jättiputken kasvineste aiheuttaa ihmisen iholla palovamman kaltaisia vammoja reagoidessaan auringonvalon kanssa. Herkät ihmiset voivat saada hengenahdistusta ja allergisia oireita jo kasvuston lähellä oleskelusta.

Helposti siemenistä lisääntyvää *lupiinia* eli komealupiinia on levitetty ahkerasti puutarhoihin ja mökeille, joista se on edelleen karkaillut pitkin tienvarsia lisääntyen räjähdysmäisesti Etelä- ja Keski-Suomessa. Luonnossa lupiini syrjäyttää alkuperäisiä lajeja ja haittaa niillä eläviä hyönteisiä. Lupiini rehevöittää maaperää sitomalla typpeä, jolloin köyhässä maaperässä kasvavien niittykasvien elinmahdollisuudet heikkenevät. Lupiini on myrkyllinen sisältämiensä alkaloiden vuoksi.

Kuva : Pekka Puomio



Jättiputki



Jättitatar

Kuva : Eeva-Riitta Puomio

Jättipalsami valtaa luontoon levitessään kasvualaa ja tukahduttaa muun kasvillisuuden. Monet jättipalsamikasvustot ovat saaneet alkunsa, kun puutarhajätteitä on kuljetettu tonttien ulkopuolelle. Jättipalsamilla ei ole Suomessa luontaisia vihollisia, jotka rajoittaisivat sen leviämistä.

Kestävyytensä vuoksi *kurtturuusu* on suosittu koristekasvi. Kurtturuusu on uhka erityisesti hiekkarantojen ja dyynien eliölajistolle. Se pystyy levittäytymään läpitunkemattomiksi tiheiköiksi ja syrjäyttämään täysin alkuperäisen merenrantalajiston. Pahimmillaan kasvustot ovat jopa hehtaarien laajuisia.

Espanjansiruetana on haitallinen vieraslaji, joka voi aiheuttaa suuria tuhoja kotipuutarhoissa ja viljelyksillä. Lajia ei pidä sekoittaa ukkoetanaan, joka kuuluu maamme alkuperäiseen lajistoon ja jota ei ole syytä hävittää. Espanjansiruetanalle kelpaa puutarhojen monenlainen ravinto. Se syö koriste- ja hyötykasvien lehtiä, kukkia ja sipuleita. Espanjansiruetanat syövät myös eläinten raatoja, mm. kuolleita lajitovereitaan, minkä

vuoksi ne ovat saaneet kansanomaisen tappajaetana-nimensä. Espanjansiruetanan munat ja nuoret yksilöt voivat kulkeutua paikasta toiseen maansiirtojen sekä kauppapuutarhatuotteiden juuristoja ympäröivien multapaakkujen mukana. Laji siirtyy myös lehtikasojen ja kompostien välityksellä. Omin voimin etanat pystyvät kulkemaan vain tontilta toiselle.

Kotipuutarhoissa espanjansiruetanat kerätään ja tapetaan kalkaisemalla tai pudottamalla kiehuvaan veteen. Keräämistä voi tehostaa laittamalla maahan kosteutta kerääviä lautoja, joiden alle etanat kerääntyvät. Kuolleet etanat on syytä laittaa suljettuun jäteastiaan tai haudata maahan, jotta ne eivät jää ravinnoksi lajitovereilleen. Nurmikko ja piha-alueen kasvillisuus kannattaa pitää matalana ja siistinä. Näin etanat eivät löydä suojaa kuivumista vastaan. Myös lehti- ja risukasat on hyvä hävittää, jolloin etanoille ei jää talvehtimispaikkoja. Kompostien kalkitseminen on yksi keino torjua etanoita.

Eeva-Riitta Puomio

Seitsemän keinoa vieraslajien torjumiseksi

Vieraslajikasvustojen torjunta on pitkäjänteistä työtä ja voi viedä vuosia. Jokainen voi huolehtia oman pihapiirinsä ja lähiympäristön suojelusta seuraavin keinoin:

1. Istuta puutarhakasveja vain pihapiiriisi ja estä kasvien leviäminen pihastasi.
2. Suosi haitattomaksi tiedettyjä koristekasveja ja luonnonkasveja.
3. Käytä lajeja ja lajikkeita, jotka leviävät heikosti.
4. Käsittele puutarhajäte tontilla. Älä vie sitä metsään, ojanvarseen tai yleiselle paikalle.
5. Tarkkaile mahdollisten puutarhakarkulaisten esiintymistä lähiympäristössä.
6. Järjestä vieraslajitalkoot, joissa luontoon karanneita haitallisia vieraslajeja poistetaan lähiympäristöstä.
7. Ilmoita vieraslajihavainnot valtakunnalliseen vieraslajiportaaliin www.vieraslaji.fi, josta löytyy havaintolomake sekä tunnistus- ja torjuntatietoa.

Kuva : Pekka Puomio



Jättipalsamin kukka. Esiintymä on Surffirannassa.



Kurtturuusu

Kuva : Eeva-Riitta Puomio

Jupperin seisminen kuunteluasema siirretään

Otaniemeen porataan parhaillaan kahta seitsemän kilometrin syvyyistä reikää 40 megawatin maalämpövoimalapilottia varten. Valmistuttuaan voimala kykenee tuottamaan 10 prosenttia Espoon kaukolämmöstä.

Maaliskuussa Jupperiin porattiin 350 metrin syvyinen *kuuntelureikä*. Se oli osa lämpövoimalan rakentamiseen liittyvää seismistä kuunteluverkostoa, jota rakennettiin keväällä Espoossa ja Helsingissä. Kuunteluverkostolla seurataan porauksen ympäristövaikutuksia sekä pystytään erottamaan luonnolliset maan järinät geolämpövoimalan rakentamiseen liittyvistä tärähtelyistä.

Baselissa geolämpökaivon rakentaminen aiheutti 3,9 richterin maanjäristyksen siinä vaiheessa, kun lämpöreikien välille avattiin rakoja. Koko Baselin hanke keskeytettiin tämän vuoksi. Helsingissä ei näin uskota tapahtuvan kallioperän erilaisen rakenteen vuoksi.

Kuuntelureiät on sijoitettu toisiinsa nähden niin, että muodostuu Otaniemi-keskeinen tarkkailukolmioiden verkko. Kolmiot ovat pienempiä lähellä Otaniemeä. Lisäksi useampia värähtelyantureita on sijoitettu Otaniemeen porattuun kahden kilometrin syvyyseen luotausreikään.

Ensimmäisen seitsemän kilometrin syvyyden reiän poraamisen jälkeen kallioon avataan painevedellä murtumia. Näiden murtumien syntyminen ja paikka pystytään mittaamaan kuunteluverkoston avulla. Näin toinen lämpöreikä voidaan sijoittaa sinne, mihin vesi virtaa parhaiten.

Professori **Peter Malin** oli huhutakuun alussa Jupperissa ASIR-tutkimusryhmän kanssa itse asentamassa kuunteluasemaa. Hän kertoi, että kuuntelureikiin sijoitetaan geofoni eli värähtelyanturi noin 300 metrin syvyyteen suojaan pinnan tärinöiltä. Heidän asentamansa an-

turit kykenevät havaitsemaan -2 richterin järjestyksen.

Projektin onnistuessa puhdasta maalämpöä tullaan hyödyntämään eri puolilla Suomea. St1 on jo tehnyt esisopimuksen vastaavan laitoksen rakentamisesta Turkuun.

Tilanne 18. elokuuta on, että Otaniemessä ensimmäinen reikä on saavuttanut 3,3 kilometrin syvyyden. Tämä on uusi Suomen ennätys. Porausta jatketaan kunnes lähiaikoina nyt käytetyn tekniikan rajat tulevat vastaan. Tämän jälkeen porataan toinen reikä samaan syvyyteen. Lopuksi molempien porausta jatketaan 7 km syvyyteen hieman erilaisella tekniikalla.

Kymmenestä kuuntelupisteestä Jupperin ja Espoon keskuksen kuuntelupisteet joudutaan siirtämään, koska näiden ja Otaniemen välissä on kalliossa mittauksia häiritsevä murtuma. Jupperin kuunteluasema muutti tiistaina 16.8. Villa Elfikiin.

Pekka Puomio



Kuva Kari Saarno



Kuva: Pekka Puomio

Suomalaistaustainen geofysiikan professori Peter Malin, syntyjään Pekka Malinen (vasemmassa kuvassa oikealla) tiimeineen asentamassa Jupperin kuuntelureikään geofonia (hopeanvärinen putki) ja kuunteluaseman laitekaappia huhtikuussa.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n kevätkokouksen pöytäkirja



Aika: 21.04.2016 klo 19.00
Paikka: Tammenterho
Läsnä: 10 varsinaista jäsentä

Klo 18.30 osallistujien ilmoittautuminen ja kahvitarjoilu.

1. KOKOUKSEN AVAUS

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti avasi kokouksen ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

2. KOKOUKSEN TOIMIHENKILÖT

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juha-Pekka Ripatti. Sihteeriksi valittiin Silve Sahlan, pöytäkirjan tarkastajiksi Urpo Kotipalo ja Anja Tarvas. Päätettiin, että pöytäkirjan tarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

3. OSANOTTAJAT JA HEIDÄN ÄÄNIVALTASUUTENSA

Paikalla oli 10 äänioikeutettua varsinaista jäsentä.

4. KOKOUKSEN LAILLISUUS

Kokouskutsu oli yhdistyksen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta sekä ilmoituksena JOY-lehdessä 2/2016.

Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

5. TOIMINTAKERTOMUS

Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan laatiman toimintakertomuksen pääkohdittain. Se oli myös julkaistu JOY-lehdessä 2/2016. Vuoden 2015 toimintakertomus hyväksyttiin.

6. VUODEN 2015 TILIKERTOMUS JA TILINTARKASTAJIEN LAUSUNTO

Taloudenhoitaja Tapani Vuopala esitteli vuoden 2015 tilikertomuksen ja tilintarkastajan lausunnon.

7. TILINPÄÄTÖKSEN VAHVISTAMINEN

Tilinpäätös vahvistettiin. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

8. MUUT ASIAT

Muita johtokunnan esittämiä tai sääntöjen 5.pykälän tarkoittamia asioita ei ollut.

9. KOKOUKSEN PÄÄTTÄMINEN

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 19.26.

2016

LAULU LAULUN TARINA

Musiikista ja laulusta keskusteleva konserttisarjamme Laulu & laulun tarina jatkuu jälleen syyskaudella



1.9. Marion Rung
"Shalom – rakkaimmat lauluni"

Laaksolahden kappelissa
Ylänkötie 16
torstaisin
klo 18.30 – 20.30.
Kahvitarjoilu klo 18.



6.10. Ida Elina
"Kanteleen kielen"

Tervetuloa kuuntelemaan ja keskustelemaan illan teemasta artistivieraamme kanssa. Vapaa pääsy.



10.11. Dimitri Keiski
"Ihmisen sydän"

KIRKKO ESPOOSSA⁺
Espoon tuomiokirkkoseurakunta

www.espoonseurakunnat.fi
facebook.com/lauluntarina

Jupperin Omakotiyhdistys ry.



Johtokunta 2016:

Juha-Pekka Ripatti,pj	juha-pekka(ät)jppripatti.net	0400 463 941
Urpo Kotipalo, vpj	urpo.kotipalo(ät)innofactor.com	040 503 6067
Silve Sahlan,siht	silve.sahlan(ät)kolumbus.fi	050 344 5927

Kimi Forsberg	kimi.forsberg(ät)gmail.com	050 563 0465
Lasse Gustafsson	lasse.gustafsson(ät)kolumbus.fi	0400 458 167
Kai Haapamäki	kai.haapamaki(ät)saunalahti.fi	(09) 854 3384
Minna Helkiö	helkiominna(ät)gmail.com	040 824 4349
Ilkka Homanen	ilkka.homanen(ät)gmail.com	044 577 4430
Heikki Kulusjärvi	heikki.kulusjarvi(ät)solibri.com	
Kimmo Sierimo	kimmo.sierimo(ät)luukku.com	050 412 6335

Taloudenhoitaja:

Tapani Vuopala	tapani.vuopala(ät)dhsaudit.fi	040 532 2114
----------------	-------------------------------	--------------

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi> Facebookissa: <https://www.facebook.com/jupperinomakotiyhdistys>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho (Tammipääntie 33) on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Naapurinurkka

Pitkäjärven VPK

Pitkäjärven VPK on vuonna 1936 perustettu vapaaehtoisuustyöhön pohjaava yhdistys, joka toimii vuorokauden ympäri lähialueen turvallisuuden edistämiseksi. Hälytystoiminnan lisäksi palokunnassa toimii aktiivisesti 6-9 -vuotiaiden Kipinä-kerho, 10-16 -vuotiaiden nuoris-osasto, sekä nais- ja veteraaniosastot. Hälytysosasto etsii riveihinsä 18 vuotta täyttäneitä palokuntatoiminnasta kiinnostuneita. Nuorisotoiminnan syyskausi on alkanut koulujen alun myötä ja toimintaan kaivataan erityisesti nuorten kanssa työskentelemisestä kiinnostuneita aikuisia ohjaajiksi.

Lisäietoa: www.pitkajarvenvpk.fi.

Käsityökerho Jupperissa

Käsityökerho kokoontuu Jupperissa, Peltotie 2:ssa torstaisin klo 18-20 aina kun koululaisilla on koulupäiväkin.
Lisätietoja seija@kotipalo.fi tai 040-5045934



*MLL perhekahvila Laakso-
lahden monitoimitalolla
torstaisin klo 9.30-11.30.
Osoite Lähdepurontie 2.
Tervetuloa äidit, isät, hoitajat
sekä lapset!*

www.laakso-lahti.mll.fi/



Tapahtumakalenteri

Elokuu

su 28.8. JOY 3/2016 ilmestyy

Syyskuu

ti 6.9. Tiedotustoimikunta
ke 7.9. Sukututkimuskerho
ti 13.9. Johtokunnan kokous
to 15.9. Seniorikerho
ke 21.9. Sukututkimuskerho
la 24.9. Römppäjäiset

Lokakuu

ti 4.10. Tiedotustoimikunta
ke 5.10. Sukututkimuskerho
ti 11.10. Johtokunnan kokous
ke 19.10. Sukututkimuskerho
to 20.10.. Seniorikerho

Marraskuu

ke 2.11. Sukututkimuskerho
su 6.11. JOY 4/2016 ilmestyy
ti 8.11. Johtokunnan kokous
ke 16.11. Sukututkimuskerho
to 17.11. Seniorikerho
su 27.11. Jouluvaihtojen sytytys
ke 30.11. Sukututkimuskerho

Joulukuu

ti 13.12. Johtokunnan kokous
ke 14.12. Sukututkimuskerho

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammpääntie 33.

Seniorikerho kokoontuu kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. 050 564 1173*

Sukututkimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 18.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. 050 564 1173*

Tapahtumatoimikunta kokoontuu tarvittaessa parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo 18.

*Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta kokoontuu lehden aikataulun ja tarpeen mukaisesti.

*Tiedustelut Minna Helkiö
puh. 040 824 4349*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.
*teija.kuusijarvi(ät)gmail.com
puh. 040 773 5880*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 19-20.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa. Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät.

*euotila(ät)gmail.com
puh. 050 558 7861*

Tapahtumia

Talkoilla on kunnostettu Tammenterhon pihaa, pystytetty rantaan bajamaja ja siivottu yhteisiä alueita.

Siksi myös perinteiset **RÖMPPÄJÄISET** vietetään tänä vuonna teemalla:

TALKOO- TANSSIT



Lauantaina 24.9.2016 klo 18 alkaen BYGÅRDissa Hämeenkylässä
(Ainonkuja 9). www.tuf.eget.net



Musiikista vastaa Puhallinyhtye Serpenti.

Buffetpöydästä
löytyy höyryä-
vää syksyistä
lihapataa
lisukkeineen.
Lisäksi kahvit
ja jälkkäri.



Luvassa mainiota seuraa, hyvää ruokaa, maistuvia juomia, loistavaa torvimusiikkia, liukas parketti ja mukavaa väliaikaohjelmaa leikkimielisten kilpailujen muodossa.

Saapuminen juhlapaikalle on jokaisen hoidettava itse. Yhdistys vastaa paluukuljetuksesta n. klo 23.30 Riihiniityntien päätepysäkille.

Ilmoittaudu heti tai viimeistään **ma 12.9. mennessä** maksamalla osallistumismaksun **25 €/hlö** Jupperin Omakotiyhdistyksen tilille: Nordea IBAN **FI26 2213 1800 0179 79**

Kirjoita maksun viestiksi osallistujien nimet sekä paluukuljetukseen osallistuvien määrä.

Teemaan sopivaa asua ei vaadita, mutta toivotaan.

KAIKKI JOUKOLLA MUKAAN!



www.jupperi.fi

facebook: Jupperin Omakotiyhdistys r.y.